

DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2020/1364

ze dne 23. září 2020

o legálních možnostech poskytování ochrany v EU: podpora přesídlování, humanitárního přijímání a dalších doplňkových možností

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Počet uprchlíků a dalších osob, které potřebují mezinárodní ochranu, celosvětově roste. V důsledku toho je třeba posílit schopnost Unie plnit svou morální povinnost poskytovat účinnou pomoc. Všechny členské státy by se měly podílet na kolektivním úsilí Unie projevit solidaritu s osobami, které potřebují mezinárodní ochranu, tím, že budou nabízet legální možnosti migrace do Unie a posilovat ochranný prostor mimo Unii.
- (2) Cílem tohoto doporučení je podpořit členské státy v jejich trvalé snaze poskytovat osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, legální a bezpečné cesty migrace a tyto možnosti rozšiřovat. Doporučená opatření se mají konkrétně zaměřit na projevování solidarity se zeměmi mimo EU, kde dochází k vysídlování velkého počtu osob, které potřebují mezinárodní ochranu, přispívat k mezinárodním iniciativám v oblasti přesídlování a humanitárního přijímání a celkově zlepšit řízení migrace.
- (3) Unie pracuje na rozvoji a rozšiřování ochranného prostoru v zemích tranzitu, určení nebo v zemích prvního azylu s cílem pomoci jak osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, a migrantům, kteří jsou obzvláště zranitelní, tak i hostitelským komunitám. Regionální programy rozvoje a ochrany⁽¹⁾ v Africkém rohu a v severní Africe a na Blízkém východě podporují mimo jiné zachování a zlepšování ochranného prostoru prostřednictvím rozvoje kapacit vnitrostátních systémů a podporou orgánů a občanské společnosti. Poskytují ochranu tím, že osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, nabízejí přímou pomoc. Veškerá opatření zajišťují partneri zapojení do provádění. Tyto programy podporují trvalá řešení pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, zejména přesídlování, zajišťováním kontrol a evidence, usnadněním účinného určování statusu uprchlíka, jakož i přímou podporou operací Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) v oblasti přesídlování. Členské státy by se měly aktivně zapojit jako členové konsorcia nebo finančně přispívat na podporu a provádění regionálních programů rozvoje a ochrany s cílem posílit vnější rozměr migrační politiky EU.
- (4) Přesídlování je významný nástroj, jak nabídnout ochranu osobám, které mezinárodní ochranu potřebují, a projevit celosvětovou solidaritu se zeměmi mimo EU, a pomoci jim tak zvládnout velké počty osob prchajících před válkou nebo pronásledováním. Přesídlování je rovněž klíčovým prvkem komplexní azylové a migrační politiky Unie: tím, že nabízí osobám, které potřebují ochranu, bezpečnou a legální možnost migrace, přispívá k záchraně životů, snižuje nelegální migraci a pomáhá potírat operační model převaděčských sítí. Při zapojení partnerských zemí do celého spektra oblastí souvisejících s migrací je rovněž důležitou a nedílnou součástí komplexního přístupu k migraci.
- (5) Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky potvrdil, že celosvětové potřeby v oblasti přesídlování jsou nadále značné; v roce 2020 se jedná o 1,44 milionu případů. Očekává se, že se toto číslo v nadcházejících letech zvýší.

⁽¹⁾ Spolufinancované z rozpočtu Unie a prováděné konsorcií pod vedením členských států.

- (6) První Globální fórum pro uprchlíky, které se konalo v prosinci 2019, zhodnotilo pokrok v provádění globálního paktu UNHCR o uprchlících⁽²⁾. Fórum mobilizovalo širokou mezinárodní podporu pro hledání udržitelných řešení pro uprchlíky z celého světa, mimo jiné řešení týkající se přesídlování a rozšiřování počtu a rozsahu legálních možností migrace pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu. Tříletá strategie Úřadu vysokého komisaře OSN týkající se přesídlování a doplňkových možností (2019–2021) stanoví plán na rozšíření těchto možností prostřednictvím zajištění většího počtu míst, mobilizací většího počtu zúčastněných subjektů a podporou kultury společnosti, která bude více nakloněna přijímání. Mají-li se členské státy stát vedoucím lídrem v přesídlování, měly by podporovat provádění uvedené strategie a bránit trendu, kdy celosvětově dochází ke snižování počtu zemí, které provádějí přesídlování, a k prudkému snižování závazků⁽³⁾.
- (7) Od roku 2015 pomohly dva úspěšné programy pro přesídlování, které finančně podporovala EU a do nichž byl zapojen velký počet členských států, nalézt útočiště v Unii pro více než 70 000 nejzranitelnějších osob, které potřebují mezinárodní ochranu. V letech 2015 až 2018, kdy se na celém světě značným způsobem změnila situace z hlediska přesídlování, se přesídlování do členských států ročně ztrojnásobilo a podíl EU na celosvětovém přesídlování vzrostl z méně než 9 % před rokem 2016 na 41 % v roce 2018. Tento nárůst poukazuje na výhody a potenciál spolupráce a koordinace v oblasti přesídlování na úrovni EU. Rovněž ukazuje na význam financování z rozpočtu EU: na přímou podporu úsilí členských států v oblasti přesídlování na období 2015–2020 byla vyčleněna 1 miliarda EUR.
- (8) V rámci prvního programu EU pro přesídlování⁽⁴⁾ se členské státy společně se státy přidruženými v rámci dublinského systému dohody během dvou let (2015–2017) přesídlily 22 504 osob, které potřebují mezinárodní ochranu, ze Středního východu, Afrického rohu a severní Afriky⁽⁵⁾. V rámci tohoto prvního, úspěšného programu EU bylo celkově přesídleno 19 452 osob (86% celkového závazku).
- (9) V rámci druhého programu EU pro přesídlování⁽⁶⁾ se členské státy dohodly přesídlit 50 039 osob, které potřebují mezinárodní ochranu, z Turecka, Libanonu, Jordánska, jakož i ze zemí podél trasy přes centrální Středomoří, čímž podpořily zejména mechanismy nouzového tranzitu zřízené Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky v Nigeru (2017) a Rwandě (2019). Program byl úspěšný a v jeho rámci bylo přesídleno 43 827 osob (88 % celkového závazku).
- (10) Ve snaze docílit co největšího počtu přesídlených osob a co nejlépe využít dostupných finančních prostředků budou mít členské státy, které dosud plně nerealizovaly své závazky v rámci druhého programu EU pro přesídlování, možnost svým dřívějším závazkům dostát v letech 2020 a 2021.
- (11) Na základě prohlášení EU a Turecka⁽⁷⁾ bylo do poloviny září 2020 přesídleno více než 27 000 osob⁽⁸⁾. Další osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, přesídlily členské státy z Turecka v rámci svých vlastních vnitrostátních programů.
- (12) Unie musí přejít od *ad hoc* programů pro přesídlování k programům fungujícím na základě stabilního rámce, jež zajistí, aby byly programy Unie pro přesídlování udržitelné a předvídatelné. Komise za tímto účelem v roce 2016 navrhla nařízení, kterým se zřizuje rámec Unie pro znovupřesídlování⁽⁹⁾, jež má osobám, které potřebují ochranu, v rámci celkové revize azylového systému Unie zajistit bezpečné a legální možnosti získání mezinárodní ochrany. Částečné prozatímní politické dohody bylo dosaženo v červnu 2018 a v jejím rámci bylo do působnosti navrhovaného nařízení spolu s přesídlováním zahrnuto i humanitární přijímání. Rychlé přijetí návrhu je důležitým předpokladem účinnější, spravedlivější a stabilnější politiky EU v oblasti azylu a migrace, která bude stabilní rámec pro přesídlování obsahovat.

(2) <https://www.unhcr.org/the-global-compact-on-refugees.html>

(3) V roce 2018 obdržel Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky závazky týkající se přesídlování od 29 zemí; v roce 2017 se pro porovnání jednalo o 35 zemí; počet odjezdů za účelem přesídlení se snížil z 65 100 v roce 2017 na 55 680 v roce 2018.

(4) Doporučení Komise (EU) 2015/914 ze dne 8. června 2015 k Evropskému programu znovupřesídlování (Úř. věst. L 148, 13.6.2015, s. 32).

(5) Závěry zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 20. července 2015.

(6) Doporučení Komise (EU) 2017/1803 ze dne 3. října 2017 o posílení legálních cest pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu (Úř. věst. L 259, 7.10.2017, s. 21).

(7) <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>

(8) Tato přesídlení byla částečně započítána do programů EU pro přesídlování uvedených v 8. a 9. bodě odůvodnění.

(9) COM(2016) 468 final.

- (13) Ve snaze zajistit, aby úsilí v oblasti přesídlování pokračovalo až do doby, než bude přijat stabilní rámec, vyzvala Komise členské státy, aby předložily své závazky týkající se přesídlování pro rok 2020 na 9. fóru o přesídlování, které se konalo v červenci 2019. Tyto závazky vycházely z dohodnutých priorit pro toto období a byly založeny na celkových potřebách v oblasti přesídlování, jak je na rok 2020 odhadoval Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, a na doporučeních Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky ohledně plánů EU týkajících se přesídlování na rok 2020, přičemž v rámci těchto doporučení bylo na rok 2020 požadováno 30 000 míst. Výsledkem bylo, že se členské státy zavázaly přijmout 29 500 osob. Tento významný celkový závazek, jenž činí více než 50 % všech míst, která státy Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky poskytly za účelem přesídlení v roce 2020, je výrazem vytrvalého odhodlání členských států poskytovat ochranu, zachraňovat životy a nabízet věrohodně alternativy nelegálních přesunů.
- (14) S ohledem na odhadované světové potřeby v oblasti přesídlování v roce 2020, tříletou strategii Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (2019–2021) týkající se přesídlování a doplňkových možností a na první Globální fórum pro uprchlíky (prosinec 2019) je tento významný závazek členských států potvrzením toho, že EU je globálním lídrem přesídlování.
- (15) Výběr prioritních regionů pro přesídlení v rámci závazků pro rok 2020 vychází z předpokládaných celosvětových potřeb podle Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a z potřeby pokračovat v provádění prohlášení EU a Turecka z března 2016. Členské státy by měly pokračovat v přesídlování z Turecka, Jordánska, Libanonu, jakož i z klíčových afrických zemí podél trasy přes centrální Středomoří a do zemí, do kterých tato trasa vede, včetně Libye, Nigeru, Čadu, Egypta, Etiopie a Súdánu. Rovněž by měly podporovat mechanismy nouzového tranzitu v Nigeru a Rwandě a poskytovat místa pro nouzové přesídlování. Součástí provádění prohlášení EU a Turecka je aktivace dobrovolného programu přijímání osob z humanitárních důvodů ve spolupráci s Tureckem, jakmile budou splněny všechny podmínky tohoto programu a nelegální překračování hranic mezi Tureckem a EU skončí, nebo se alespoň podstatně a udržitelně sníží.
- (16) Na pomoc při realizaci cíle na rok 2020, který spočívá v přesídlení 29 500 osob, bylo z rozpočtu Unie členským státům uvolněno přibližně 300 milionů EUR⁽¹⁰⁾. Členským státům může být při dodržení pravidel Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF) poskytnuta pobídková platba ve výši 10 000 EUR na přesídlenou osobu z prioritních oblastí nebo ze zvláště zranitelných skupin a ve výši 6 000 EUR na jiné případy přesídlení.
- (17) Od ledna do března 2020 bylo v rámci závazků pro rok 2020 do EU přesídleno více než 3 600 nově příchozích osob. V důsledku vypuknutí pandemie koronaviru došlo nicméně k vážnému narušení operací přesídlování. Členské státy, Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a Mezinárodní organizace pro migraci tyto operace od poloviny března 2020 pozastavily. Dne 18. června 2020 Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky oznámil, že přesídlování uprchlíků bude obnoveno⁽¹¹⁾. Od léta byly činnosti v oblasti přesídlování postupně obnoveny v několika členských státech.
- (18) Tato nebyvalá celosvětová zdravotní hrozba a opatření k zamezení šíření viru měly značný dopad na všechny operace a postupy související s přesídlováním, humanitárním přijímáním a komunitními sponzorskými programy. Aby se zvýšil dopad přijatých opatření, ukázalo se, že je potřeba koordinace ze strany EU.
- (19) Komise ve svých *Pokynech k provádění příslušných předpisů EU v oblasti azylových řízení, postupů navrácení a přesídlování*⁽¹²⁾ vyzvala členské státy, aby i nadále projevovaly solidaritu s osobami, které potřebují mezinárodní ochranu, a s třetími zeměmi, které poskytují útočiště velkému počtu uprchlíků, tím, že budou v rámci možností pokračovat v činnostech souvisejících s přesídlováním. Komise vyzvala členské státy, aby zvážily nové způsoby fungování, jako jsou pohovory na dálku nebo výběr kandidátů na základě dokumentace. Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO) poskytl v těchto záležitostech rychlou operační podporu díky řadě tematických setkání, která byla zorganizována online v rámci sítě pro přesídlování a humanitární přijímání.
- (20) Vzhledem k tomu, že si je vědoma negativního dopadu pandemie koronaviru na provádění závazků přijatých pro rok 2020, rozhodla se Komise prodloužit prováděcí období nad rámec roku 2020, aby členským státům na úplné provedení těchto závazků zajistila dostatek času. Původně roční program bude proto přeměněn na dvouletý program pokrývající období 2020–2021, během kterého by členské státy měly přesídlit 29 500 osob. Kromě toho by členské státy měly, pokud možno, zvážit další vnitrostátní programy pro přesídlování financované ze strany státu.

⁽¹⁰⁾ Finanční podpora kombinuje rozpočtové prostředky roku 2019 a 2020, které byly členským státům dány k dispozici ve dvou splátkách.

⁽¹¹⁾ [https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grandi-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement resumption](https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grandi-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement%20resumption)

⁽¹²⁾ C(2020) 2516 final.

- (21) Aby bylo zajištěno plynulé pokračování snah EU v oblasti přesídlování po narušení, které způsobila pandemie koronaviru, mělo by se s přihlédnutím k finančním zdrojům, jež na podporu závazků ze strany členských států v období 2021–2027 vyčlenil Azylový, migrační a integrační fond, uvažovat o nových programech pro přesídlování na období počínaje rokem 2022. Cílem Unie je, aby se počet přesídlovaných osob v nadcházejících letech postupně zvyšoval.
- (22) Kromě finanční podpory EU je členským státům při přesídlování osob poskytována pomoc prostřednictvím různých opatření. Při plnění závazků v oblasti přesídlování členským státům pomáhá Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu. Nástroj na podporu přesídlení, který funguje od dubna 2019 (pilotní fáze) v Istanbulu, podporuje úsilí členských států v oblasti přesídlování z Turecka. Síť pro přesídlování a humanitární přijímání, již zajišťuje úřad EASO a jež je v provozu od ledna 2020, podporuje spolupráci a sdílení poznatků mezi členskými státy se zaměřením na specifická témata týkající se EU. Síť je hlavním fórem, kde členské státy řeší dopad pandemie způsobené koronavirem prostřednictvím sdílení informací a vzájemného učení.
- (23) V souladu s tříletou strategií Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (2019–2021) týkající se přesídlování a doplňkových možností je dále třeba podpořit zavedení nebo další využívání humanitárních modelů přijímání a dalších doplňkových možností jakožto dalších způsobů přijímání, aby se zvýšil počet míst nabízených prostřednictvím jiných bezpečných a legálních možností než přesídlování.
- (24) Podle navrhovaného nařízení o rámci Unie pro přesídlování mají být členským státům poskytnuty finanční prostředky na humanitární přijímání.
- (25) V členských státech a zemích mimo EU již existuje široká škála různých slibných praktik, které jsou odrazem různých modelů humanitárního přijímání a které lze rozšířit na jiné členské státy nebo použít v jiných členských státech.
- (26) Několik členských států provádí programy komunitního sponzorování⁽¹³⁾, kterými lze podporovat přesídlování, humanitární přijímání a další doplňkové možnosti. Ve všech případech mohou soukromí sponzoři, skupiny soukromých osob nebo neziskové organizace hrát při přijímání a začleňování osob, které potřebují mezinárodní ochranu, strukturovanou úlohu.
- (27) V souvislosti s přesídlováním mohou programy komunitního sponzorování členským státům pomoci zvýšit počet míst pro přesídlení a úspěšně integrovat uprchlíky do hostitelských komunit. Soukromí sponzoři na základě silného partnerství mezi státem a organizacemi občanské společnosti, jednotlivci nebo skupinami jednotlivců obvykle poskytují finanční, praktickou a morální podporu pro přijetí nebo integraci uprchlíků. Jak prokázala studie z roku 2018 věnovaná proveditelnosti a přidané hodnotě sponzorských programů⁽¹⁴⁾, mohou mít modely komunitního sponzorování řadu různých forem. Podle toho, jak jsou tyto modely koncipovány a jaký je jejich cíl, pomáhají zvýšit počet míst, která jsou k dispozici pro přijímání osob potřebujících ochranu, umožňují rychlejší a účinnější integraci, zlepšují veřejnou podporu pro uprchlíky a přesídlování a pomáhají předcházet dalšímu nelegálnímu pohybu přesídlených osob.
- (28) Dalšími formami komunitního sponzorování vedle přesídlování, které mohou sloužit jako model, jsou programy, které některé členské státy a soukromé organizace označují jako „humanitární koridory“, například model komunitního sponzorování uplatňovaný v současné době náboženskými organizacemi v Itálii, Francii a Belgii ve spolupráci s příslušnými vnitrostátními vládami. V rámci tohoto modelu jsou soukromí sponzoři zapojeni do všech fází procesu přijímání, od určování osob, které potřebují mezinárodní ochranu, po jejich přesun do dotčeného členského státu. Sponzoři jsou zapojeni i do přijímání a integrace a nesou související náklady. Od roku 2016 se touto cestou do Evropy dostalo více než 2 700 osob potřebujících mezinárodní ochranu, přičemž ve většině případů to bylo do Itálie a Francie. Podrobná pravidla spolupráce mezi státem a soukromými sponzory jsou často stanovena v memorandech o porozumění.
- (29) S ohledem na přínosy komunitního sponzorování by Unie měla pokračovat v prosazování přístupu EU ke komunitnímu sponzorování, který vychází ze stávajících zkušeností členských států a který zapojuje úřad EASO. Unie bude i nadále podporovat budování kapacit subjektů občanské společnosti zapojených do programů komunitního sponzorování a prosazuje nadnárodní sdílení poznatků za účelem rozšíření stávajících programů komunitního sponzorování, vytváření nových programů, a to i v členských státech, které dosud takové programy nezavedly. Komise za tímto účelem v roce 2019 zveřejnila na základě programu akcí Unie v rámci Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF) zvláštní výzvu k podávání návrhů⁽¹⁵⁾. Jedním z témat, která byla zahrnuta do výzvy

⁽¹³⁾ V některých zemích se nazývají také „programy soukromého sponzorování“.

⁽¹⁴⁾ <https://op.europa.eu/fr/publication-detail/-/publication/1dbb0873-d349-11e8-9424-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-114630059>

⁽¹⁵⁾ Výzva k podávání návrhů z roku 2019, AMIF-2019-AG-Call, Téma 1: Podpora integrace osob, které potřebují ochranu, prostřednictvím soukromých sponzorských programů.

k podávání návrhů na nadnárodní opatření v otázkách azylu, migrace a integrace v rámci pracovního programu AMIF na rok 2020, je podpora doplňkových možností pro osoby, které potřebují ochranu, a jejich další integrace ⁽¹⁶⁾.

- (30) Pandemie koronaviru má dopad i na programy komunitního sponzorství. Komise ve svých pokynech k provedení příslušných předpisů EU v oblasti azylových řízení, postupů navrácení a přesídlování vyzvala členské státy, aby pokračovaly v komunikaci se sponzory, aby je informovaly o vývoji situace a pokračovaly v nábore sponzorů a jejich prověřování, aby do budoucna zvýšily svoji kapacitu pro převzetí uprchlíků.
- (31) Jak zdůrazňuje Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, je sloučení rodiny obecně považováno za klíčový faktor úspěšné integrace v hostitelské zemi. Násilně vysídlené osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, se při uplatňování svého práva na sloučení rodiny často potýkají s řadou problémů, jako jsou zdlouhavé a zatěžující administrativní postupy ⁽¹⁷⁾. To může vést k pokusům o obcházení pravidel prostřednictvím nebezpečné nelegální migrace. Aby se usnadnil přístup k právu na sloučení rodiny v souladu se směrnicí o sloučení rodiny ⁽¹⁸⁾, měly by členské státy zavést programy pomoci při slučování rodin, které zlepší přístup k informacím a zjednoduší postup žádosti o udělení víza. V případech, které nespádají do působnosti směrnice o sloučení rodiny, mají členské státy zřídit programy humanitárního přijímání osob, jako podání žádosti na základě rodinné vazby
- (32) Aby bylo možné využít dovedností, kvalifikací a motivace jednotlivců, kteří potřebují mezinárodní ochranu, je třeba hledat další doplňkové možnosti přijímání, jako je vzdělávání nebo práce. Některé členské státy podporují programy, jež osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, např. studentům nebo pracovníkům usnadňují přístup ke stávajícím legálním možnostem. Členské státy by v rámci těchto postupů měly využívat nástroj EU pro tvorbu dovednostního profilu státních příslušníků třetích zemí. Tento speciální online nástroj pomáhá mapovat a dokumentovat dovednosti a kvalifikace osob přistěhovaleckého původu ⁽¹⁹⁾.
- (33) Podle odhadů mají přístup k vysokoškolskému vzdělání na celém světě méně než tři procenta uprchlíků ⁽²⁰⁾. I když uprchlíci disponují dovednostmi a nezbytnými znalostmi, často jim pro to, aby se mohli přihlásit do bakalářských, magisterských nebo postgraduálních programů v Unii, chybí informace a finanční prostředky. Členské státy by měly uvážit způsoby, jak mladým, kteří potřebují mezinárodní ochranu, zlepšit přístup na vysoké školy tím, že jim usnadní přístup na své území jako studentům. Takové iniciativy mohou vyžadovat aktivní výběrové řízení v zemích mimo EU, jazykovou přípravu, flexibilní kritéria přijímání do studijních programů, jakož i stipendia a cílená integrační opatření po příjezdu. Po absolvování studia by studentům, kteří si přejí zůstat v dotčeném členském státě v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ⁽²¹⁾, mělo být poskytnuto poradenství a pomoc při hledání pracovního uplatnění.
- (34) Aby usnadnila provádění těchto programů, bude Komise podporovat vzájemné učení a výměnu zkušeností mezi členskými státy a bude zkoumat, jak může EU navrhování a rozvíjení těchto možností pro studenty finančně podpořit.
- (35) Členské státy by měly dále zvážit spolupráci se soukromým sektorem, zaměstnavateli, odborovými organizacemi a občanskou společností při rozvoji inovativních mezinárodních programů mobility práce pro osoby vyžadující ochranu.
- (36) Při přípravě a realizaci programů humanitárního přijímání a dalších doplňkových možností bude členským státům pomáhat Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO) společně se sítí pro přesídlování a humanitární přijímání.

⁽¹⁶⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 26. června 2020 o financování akcí Unie v rámci Azylového, migračního a integračního fondu a o přijetí pracovního programu na rok 2020: <https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/financing/fundings/migration-asylum-borders/asylum-migration-integration-fund/union-actions/docs/c4223-annex-decision-amif-awp-2020.pdf>

⁽¹⁷⁾ <https://www.unhcr.org/uk/protection/basic/5f5743f84/families-together-family-reunification-for-refugees-in-the-european-union.html>

⁽¹⁸⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

⁽¹⁹⁾ <https://ec.europa.eu/migrantskills/#/>

⁽²⁰⁾ Odhady Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky: <https://www.unhcr.org/tertiary-education.html>

⁽²¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 21), článek 25.

- (37) Při provádění programů přesídlování, humanitárního přijímání a dalších doplňkových možností by členské státy měly zohlednit povinnosti stanovené v Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením.
- (38) Aby bylo možné sledovat provádění programů EU pro přesídlování v letech 2020 a 2021, měly by členské státy na požádání podat Komisi zprávu o osobách, které byly na jejich území přesídleny na základě jejich závazků, přičemž by měly upřesnit zemi, z níž byly dané osoby přesídleny. Komise bude rovněž sledovat různé projekty a programy pro humanitární přijímání uplatňované v členských státech, aby si udržela přehled o všech legálních možnostech pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, a o počtu míst poskytovaných prostřednictvím těchto cest.
- (39) Toto doporučení by mělo být určeno členskými státy. Státy přidružené v rámci dublinského systému by měly přispět ke společnému evropskému úsilí v oblasti přesídlování, jakož i ke společným snahám na poli doplňkových možností,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

ZVÝŠENÍ POČTU ČLENSKÝCH STÁTŮ ZAPOJENÝCH DO PŘESÍDLOVÁNÍ A HUMANITÁRNÍHO PŘIJÍMÁNÍ

1. Členské státy by měly pomoci při poskytování legálních možností migrace osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, v duchu mezinárodní solidarity se zeměmi prvního azylu nebo tranzitu a měly by posilovat vzájemnou solidaritu.

INTENZIVNĚJŠÍ PROVÁDĚNÍ PROGRAMŮ V DOBĚ PANDEMIE KORONAVIRU A VYŠŠÍ MÍRA PŘESÍDLOVÁNÍ VE STŘEDNĚDOBÉM HORIZONTU

2. Na základě zkušeností získaných při provádění předchozích programů EU v oblasti přesídlování a ve snaze zajistit přechod mezi těmito programy a stabilním rámcem Unie pro přesídlování se členské státy vyzývají, aby svůj cíl v oblasti přesídlování, který si stanovily pro rok 2020 a který spočívá v přesídlení nejméně 29 500 osob potřebujících mezinárodní ochranu ze zemí mimo EU, splnily během dvouletého období (od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2021).
3. Členské státy se vyzývají, aby své závazky přijaté pro rok 2020 splnily nejrychleji, jak bude s ohledem na dopad pandemie koronaviru možné. Doporučuje se jim, aby zvážily inovativní způsoby fungování a přizpůsobily své postupy tak, aby reagovaly na měnící se situaci na místě, mimo jiné v zemích prvního azylu.
4. Členskými státy, které nerealizovaly všechny své závazky v rámci programu EU pro přesídlování na období 2018–2019 ⁽²²⁾, se doporučuje, aby tyto závazky uskutečnily v letech 2020 a 2021 v souladu se svými národními programy v rámci Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF).
5. Členské státy by měly v letech 2020 a 2021 pokračovat v činnostech souvisejících s přesídlováním v co největší míře, která s ohledem na pandemii koronaviru bude možná, a své závazky by měly zaměřit:
  - a) na zajištění dalšího přesídlování z Turecka v případě Syřanů, jiných státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti vysídlených v důsledku syrského konfliktu, a podpořit tak provádění prohlášení EU a Turecka z března 2016; to zahrnuje aktivaci dobrovolného programu přijímání osob z humanitárních důvodů, jakmile budou splněny všechny podmínky tohoto programu a nelegální překračování hranic mezi Tureckem a EU skončí, nebo se alespoň podstatně a udržitelně sníží;
  - b) na zajištění dalšího přesídlování z Libanonu a Jordánska;
  - c) na to, aby přispěly k trvalé stabilizaci situace v centrálním Středomoří přesídlením osob, které potřebují ochranu, z Libye, Nigeru, Čadu, Egypta, Etiopie a Súdánu, včetně podpory dočasných mechanismů Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky pro nouzovou evakuaci nejzranitelnějších skupin migrantů z Libye nacházejících se v Nigeru a Rwandě.

⁽²²⁾ Doporučení (EU) 2017/1803.

6. Členské státy se vyzývají, aby flexibilně reagovaly na celosvětové naléhavé potřeby v oblasti přesídlování. Vyzývají se, aby závazky v oblasti přesídlování splnily v nejvyšší možné míře a aby dobře využily rozpočet na ně vyčleněný. Své programy týkající se přesídlování by měly provádět v úzké spolupráci s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a případně s podporou úřadu EASO.
7. Aby byla zajištěna kontinuita operací souvisejících s přesídlováním a jejich další navýšení po přerušení, které způsobila pandemie koronaviru, se členské státy vyzývají, aby přispěly k budoucím programům EU v oblasti přesídlování. Vyzývají se, aby své stávající programy pro přesídlování navýšily, obnovily své předchozí programy pro přesídlování nebo zavedly nové programy přesídlování, aby se zvýšil počet míst pro přijímání osob, které potřebují mezinárodní ochranu, jakmile bude přesídlování opět možné za bezpečných podmínek pro všechny zúčastněné subjekty.

ZAJIŠTĚNÍ KVALITNÍCH PROGRAMŮ PRO PŘESÍDLOVÁNÍ

8. Členské státy by měly zajistit, aby všechny fáze postupu přesídlování byly prováděny na vysoce kvalitní úrovni, zejména předodjezdová orientace (na dálku) a poskytování informací po příjezdu. Vyzývají se, aby zajistily odpovídající a dostatečnou přijímací kapacitu s ohledem na vyšší zdravotní rizika, a zaručily tak rychlé přesídlení vybraných osob do Evropy.
9. Členské státy by měly vypracovat cílené a účinné programy integrace a sociálního začleňování pro přesídlené osoby, které budou zohledňovat zejména zranitelnost. Měly by úzce spolupracovat s občanskou společností a přijímacími komunitami na zavádění nebo rozšiřování programů komunitního sponzorování v oblasti přesídlování, jejichž cílem je účinně, lépe a rychleji integrovat přesídlené uprchlíky do hostitelských komunit.
10. Členské státy by měly zavést interní programy sledování a hodnocení, které by měřily účinnost a účelnost programů přesídlování a příslušných integračních programů.

PODPORA HUMANITÁRNÍHO PŘIJÍMÁNÍ

11. Členské státy se vyzývají, aby zvýšily počet zranitelných osob potřebujících mezinárodní ochranu, které přijímají na své území. Kromě přesídlování by se měly zaměřit zejména na zavádění nebo rozšiřování jiných forem legálních možností migrace pro zranitelné osoby, které potřebují mezinárodní ochranu.
12. Dále se členské státy vyzývají, aby usnadnily přístup k právu na sloučení rodiny zaváděním programů pomoci při slučování rodin, které zlepší přístup k informacím a zjednoduší postup podávání žádosti. Rovněž se vyzývají, aby umožnily přijímání rodinných příslušníků osob požívajících mezinárodní ochrany prostřednictvím programů humanitárního přijímání osob, jako podání žádost na základě rodinné vazby.
13. Členské státy se vyzývají, aby se přidaly k unijnímu přístupu komunitního sponzorování, který je založen na celé řadě modelů humanitárního přijímání, a navrhovaly programy přijímání v souladu se svými vnitrostátními prioritami a s ohledem na priority a zájmy vnějších vztahů EU.
14. Členské státy se vyzývají, aby úzce spolupracovaly s občanskou společností a zaváděly nebo rozšířily programy komunitního sponzorování jako humanitární možnosti přijetí, kde by byli soukromí sponzoři, skupiny soukromých osob nebo neziskové organizace zapojeni do různých fází programu, od identifikace osob, které ve třetí zemi potřebují mezinárodní ochranu, po jejich integraci po příjezdu.
15. Při navrhování těchto programů komunitního sponzorování by členské státy a jejich partneři měli stanovit transparentní a nediskriminační kritéria, podle kterých budou osoby vyžadující mezinárodní ochranu vybírány. Od počátku programu by měli zajistit, aby byly jasně vymezeny jednotlivé úlohy a odpovědnosti občanské společnosti a orgánů státní správy ve fázi před příjezdem a po příjezdu. Členské státy jsou i nadále odpovědné za kontroly bezpečnosti a postupy přijímání a musí zaručit, že budou zavedeny odpovídající záruky a záchranné sítě.
16. Členské státy se vyzývají, aby zavedly nebo rozšířily programy komunitního sponzorování, jejichž cílem je zajistit lepší a rychlejší integraci a sociální začlenění osob, kterým byla v hostitelských komunitách poskytnuta mezinárodní ochrana, a docílily lepší veřejné podpory díky kultuře společnosti více nakloněné přijímání a začleňování.

17. Členské státy se vyzývají, aby během pandemie i po ní pokračovaly v komunikaci se soukromými sponzory a aby soukromé sponzory aktivně zapojovaly do sponzorských programů.
18. Členské státy se vyzývají, aby na podporu programů komunitního sponzorování využívaly různé možnosti spolufinancování z prostředků EU.

PODPORA DOPLŇKOVÝCH MOŽNOSTÍ, JAK OSOBÁM, KTERÉ POTŘEBUJÍ MEZINÁRODNÍ OCHRANU, ZAJISTIT VZDĚLÁNÍ A PRÁCI

19. Členské státy se vyzývají, aby připravovaly a podporovaly programy, jež osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, usnadní přístup k dalším existujícím legálním možnostem a aby ke zmapování a zdokumentování jejich dovedností a kvalifikací v případě potřeby využívaly nástroje EU. Členské státy se rovněž vyzývají, aby zajistily co nejdříve přístup na trh práce, mimo jiné v rámci aktivačních programů (jako jsou programy na změnu kvalifikace a prohlubování dovedností). Za účelem usnadnění integrace na trhu práce by měly členské státy úzce spolupracovat se sociálními partnery.
20. Členské státy by měly uvážit způsoby, jak mladým, kteří potřebují mezinárodní ochranu, s přihlédnutím k jejich zvláštním potřebám zlepšit přístup na vysoké školy a jak jim dát příležitost studovat. Členské státy by v úzké spolupráci s vysokými školami mohly zvážit vytvoření specializovaných programů, které by mohly zahrnovat konkrétní, flexibilnější způsoby přijímání studentů, finanční podporu a odpovídající jazykové kurzy, nebo zintenzivnění stávajících iniciativ. Absolventům, kteří si přejí zůstat v členském státě, by měly poskytovat poradenství a pomoc při hledání pracovního uplatnění.
21. Členské státy by měly zvážit spolupráci se soukromým sektorem a zaměstnavateli při rozvoji inovativních mezinárodních programů mobility práce pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, aniž by byla dotčena jejich práva na ochranu.
22. Členské státy se vyzývají, aby se přidaly k unijnímu přístupu ke komunitnímu sponzorování za účelem podpory doplňkových možností, jak osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, zajistit vzdělání a práci.

POSILOVÁNÍ SPOLUPRÁCE MEZI ČLENSKÝMI STÁTY A PODPORA PŘESÍDLOVÁNÍ NA CELOSVĚTOVÉ ÚROVNI

23. Aby bylo možné využít výhod a potenciálu spolupráce a koordinace na úrovni EU v oblasti přesídlování, humanitárního přijímání, komunitního sponzorování a doplňkových možností, vyzývají se členské státy, aby se zapojily do sítě EASO pro přesídlování a humanitární přijímání a aktivně se účastnily jejich schůzí a činností.
24. Členské státy by v rámci sítě EASO pro přesídlování a humanitární přijímání měly spolupracovat, aby se usnadnilo včasné a bezproblémové obnovení přesídlování po zrušení omezení v souvislosti s pandemií koronaviru, a navrhnout nové způsoby fungování a nové postupy, aby byly operace přesídlování ve střednědobém horizontu udržitelnější.
25. Aby se přesídlování více rozšířilo v celosvětovém měřítku, měly by členské státy uzavírat partnerství se zeměmi mimo EU a pomáhat jim připravovat vlastní programy přesídlování prostřednictvím budování kapacit a sdílení zkušeností a osvědčených postupů na základě odborných poznatků úřadu EASO a ve spolupráci s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a Mezinárodní organizací pro migraci.

SLEDOVÁNÍ

26. Členské státy by měly na požádání sdělit Komisi počet osob, které byly v souladu s jejich závazky přesídleny na jejich území, přičemž by měly upřesnit zemi, z níž byly dané osoby přesídleny.
27. Členské státy by měly Komisi informovat o osobách přijatých v rámci programů humanitárního přijímání a dalších doplňkových možností.

FINANČNÍ PODPORA

28. Členské státy by měly plně využívat finanční podporu, která byla poskytnuta prostřednictvím Azylového, migračního a integračního fondu pro zbývající dobu jeho prováděcího období, ke splnění závazků v oblasti přesídlování, aby se zajistilo, že budou všechny fáze procesu přesídlování uvedené v tomto doporučení provedeny na vysoce kvalitní úrovni.
29. Členské státy by měly rovněž plně využívat další možnosti financování z EU na podporu a zlepšení v oblasti přesídlování, humanitárního přijímání a dalších doplňkových možností migrace osob, které potřebují mezinárodní ochranu, a na jejich integraci a sociální začlenění do hostitelských společností, zejména z Evropského sociálního fondu a Evropského fondu regionálního rozvoje v souladu s jejich příslušnými cíli.

ADRESÁTI

Toto doporučení je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 23. září 2020.

Za Komisi
Ylva JOHANSSON
členka Komise

PŘÍLOHA

Přesídlování: Závazky pro rok 2020

Členský stát	Celkem míst v roce 2020
Belgie	758
Bulharsko (*)	[25]
Česko	
Dánsko	
Německo	5 500
Estonsko	
Irsko	994
Řecko	
Španělsko	1 000
Francie	5 200
Chorvatsko	100
Itálie	700
Kypr	
Lotyšsko	
Litva	18
Lucembursko (*)	[50]
Maďarsko	
Malta (*)	[20]
Nizozemsko	1 902
Rakousko	
Polsko	
Portugalsko	1 150
Rumunsko	200
Slovinsko	
Slovensko	
Finsko	850
Švédsko	5 114
Spojené království	6 000
CELKEM	29 487

(*) Plnění závazků z předchozího programu (nezapočítaných do závazků pro rok 2020).